

عنوان مقاله:

تأثیر آواز بر کاهش لکنت و اضطراب در کودکان دبستانی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پژوهش در مهندسی، علوم و تکنولوژی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

حسین عباس نژاد - کارشناسی ارشد مشاوره و راهنمایی دانشگاه آزاد تهران

مژگان السادات جلالی - کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه پیام نور تهران

خلاصه مقاله:

زبان کلامی، جزء اساسی در بیان عقاید، تعامل اجتماعی و درک امور آموزشی است. برقراری رابطه - مؤثر نیازمند مهارت‌های زبانی و کلامی است. افراد دچار لکنت، مانند سایر افراد عصبی مستعد رنج بردن از ترسها، نگرانیها و اضطرابها هستند. پژوهشها نشان میدهد که تنیدگی یا اضطراب، لکنت را تشدید میکند و هرچه اضطراب بیشتر باشد لکنت شدیدتر خواهد بود. از جمله درمانهای غیر دارویی در کاهش اضطراب و لکنت، موسیقی میباشد. مطالعات نشان میدهد که محرک ریتمیک بهطور برجستهای باعث تخفیف لکنت میشود. هدف مطالعه حاضر بررسی تأثیر آواز- ملودیک بر روی اختلالات اضطرابی و لکنت کودکان دبستانی بود. در این مطالعه از یک طرح تک آزمودنی استفاده شد. نتایج تحلیل مشاهده ای و کمی دادهها نشان داد که در نتیجه درمان، شدت لکنت در هر پنج کودک کاهش یافت. همچنین در نتیجه تحلیل کیفی و کمی دادهها حاصل از تست اضطراب آشکار کودکان مشخص شد که بعد از پایان درمان به طور کلی شدت اضطراب به شکل جزئی کاهش داشته است. بر این اساس میتوان گفت درمان آواز - ملودیک در کاهش لکنت و اضطراب مؤثر بوده است.

کلمات کلیدی:

آواز- ملودیک ، لکنت ، اضطراب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/557613>

